

הלכות מאכלות אסורות

יש בכללן שמונה ועשרים מצוות. ארבע מצוות עשה. וארבע ועשרים מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) לבדוק בסימני בהמה וחיה להבדיל בין טמאה לטהורה (עשה קמט). (ב) לבדוק בסימני העוף להבדיל בין טמא לטהור (עשה קט). (ג) לבדוק בסימני חגבים להבדיל בין טמא לטהור (עשה קנא). (ד) לבדוק בסימני דגים להבדיל בין טמא לטהור (עשה קנב). (ה) שלא לאכול בהמה וחיה טמאה (לא תעשה קעב). (ו) שלא לאכול עוף טמא (לא תעשה קעד). (ז) שלא לאכול דגים טמאים (לא תעשה קעג). (ח) שלא לאכול שרץ העוף (לא תעשה קעה). (ט) שלא לאכול שרץ הארץ (לא תעשה קעו). (י) שלא לאכול רמש הארץ (לא תעשה קעז). (יא) שלא לאכול תולעת הפירות בשתצא לארץ (לא תעשה קעח). (יב) שלא לאכול שרץ המים (לא תעשה קעט). (יג) שלא לאכול נבלה (לא תעשה קפ). (יד) שלא ליהנות בשור הנסקל (לא תעשה קפח). (טו) שלא לאכול טרפה (לא תעשה קפא). (טז) שלא לאכול אבר מן החי (לא תעשה קפב). (יז) שלא לאכול דם (לא תעשה קפד). (יח) שלא לאכול חלב בהמה טהורה (לא תעשה קפה). (יט)

שלא לאכול גיד הנשה (לא תעשה קפג). (כ) שלא לאכול בשר בחלב (לא תעשה קפז). (כא) שלא לבשלו (לא תעשה קפח). (כב) שלא לאכול לחם תבואה חדשה (לא תעשה קפט). (כג) שלא לאכול קלי מן החדש (לא תעשה קצ). (כד) שלא לאכול כרמל מן החדש (לא תעשה קצא). (כה) שלא לאכול ערלה (לא תעשה קצב). (כו) שלא לאכול כלאי הכרם (לא תעשה קצג). (כז) שלא לאכול טבל (לא תעשה קצד). (כח) שלא לשתות יין נסך (לא תעשה קצד).

הלכות שחיטה

יש בכללן חמש מצוות. שלש מצוות עשה. ושתיים מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) לשחוט ואחר כך יאכל (עשה קמז). (ב) שלא לשחוט אותו ואת בנו ביום אחד (לא תעשה קמא). (ג) לכסות דם חיה ועוף (עשה קמז). (ד) שלא ליקח האם על הבנים (לא תעשה קמח). (ה) לשלח האם אם לקחה על הבנים (עשה קמח).

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה שבעים. מהן שמנה מצוות עשה. ושתיים וששים מצוות לא תעשה.

ו. ספר הפלאה

שלא יגלח שערו כל ימי נזרו (לא תעשה רט). (ג) שלא ישתה הנזיר יין ולא תערובת יין ואפילו חומץ שלהן (לא תעשה רב). (ד) שלא יאכל ענבים לחים (לא תעשה רג). (ה) שלא יאכל צמוקין (לא תעשה רד). (ו) שלא יאכל חרצנים (לא תעשה רה). (ז) שלא יאכל זוגים (לא תעשה רז). (ח) שלא יכנס לאהל המת (לא תעשה רח). (ט) שלא יטמא למתים (לא תעשה רז). (י) שיגלח על הקרבנות כשישלים נזירותו או כשיטמא (עשה צג).

הלכות ערכין וחרמים

יש בכללן שבע מצוות. חמש מצוות עשה. ושתיים מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) לדון בערכי אדם כאשר מפורש בתורה וזה הוא דין ערכי אדם (עשה קיד). (ב) דין ערכי בהמה (עשה קיט). (ג) דין ערכי בתים (עשה קיז). (ד) דין ערכי שדות (עשה קיז). (ה) דין מחרים נכסיו (עשה קמח). (ו) שלא ימכר חרם (לא תעשה קיז). (ז) שלא יגאל חרם (לא תעשה קיא).

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה חמש ועשרים, עשר מהן מצוות עשה. וחמש עשרה מצוות לא תעשה.

הלכותיו ארבע. וזה הוא סדרן. הלכות שבועות. הלכות נדרים. הלכות נזירות. הלכות ערכין וחרמים.

הלכות שבועות

יש בכללן חמש מצוות. אחת מצוות עשה. וארבע מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) שלא ליטע בשמו לשקר (לא תעשה סא). (ב) שלא לישא את שמו לשוא (לא תעשה סב). (ג) שלא לכפור בפקדון (לא תעשה רמח). (ד) שלא ליטע על כפירת הממוץ (לא תעשה רמט). (ה) ליטע בשמו באמת (עשה ו).

הלכות נדרים

יש בכללן שלש מצוות שתיים מצוות עשה. ואחת מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) שישמור מוצא שפתיו ויעשה כמו שנדר (עשה צד). (ב) שלא יחל דברו (לא תעשה קנז). (ג) שיופר הנדר או השבועה, וזה הוא הפר נדרים המפורש בתורה שבכתב (עשה צח).

הלכות נזירות

יש בכללן עשר מצוות. שתיים מצוות עשה. ושמונה מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) שיגדל הנזיר פרע (עשה צב). (ב)

ז. ספר זרעים

ילקט הלקט (לא תעשה ריא). (ה) לעזוב עוללות בכרם (עשה קכז). (ו) שלא יעולל הכרם (לא תעשה ריב). (ז) לעזוב פרט הכרם (עשה קכד). (ח) שלא ילקט פרט הכרם (לא תעשה ריג). (ט) להניח השכחה (עשה קכב). (י) שלא ישוב לקחת השכחה (לא תעשה ריד). (יא) להפריש מעשר לעניים (עשה קכ). (יב) ליתן צדקה במסת יד (עשה קצה). (יג) שלא יאמין לבבו על העני (לא תעשה רלב).

הלכות תרומות

יש בכללן שמונה מצוות. שתיים מצוות עשה. ושש מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) להפריש תרומה גדולה (עשה קכו). (ב) להפריש תרומת מעשר (עשה קכט). (ג) שלא יקדים תרומות ומעשרות זה לזה אלא יפריש על הסדר (לא תעשה קנד). (ד) שלא יאכל זר תרומה (לא תעשה קלג). (ה) שלא יאכל אפילו תושב כהן או שכירו תרומה (לא תעשה קלד). (ו) שלא יאכל ערל תרומה (לא תעשה קלה). (ז) שלא יאכל כהן טמא

הלכותיו שבע וזה הוא סדרן: הלכות כלאים. הלכות מתנות עניים. הלכות תרומות. הלכות מעשרות. הלכות מעשר שני ונטע רבעי. הלכות בכורים ושאר מתנות כהונה שבגבולין. הלכות שמיטה ויובל.

הלכות כלאים

יש בכללן חמש מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) שלא לזרוע זרעים כלאים (לא תעשה רטו). (ב) שלא לזרוע תבואה או ירק בכרם (לא תעשה רטז). (ג) שלא להרביע בהמה כלאים (לא תעשה ריז). (ד) שלא לעשות מלאכה בכלאי בהמה כאחד (לא תעשה ריח). (ה) שלא ללבוש כלאים (לא תעשה מב).

הלכות מתנות עניים

יש בכללן שלש עשרה מצוות. שבע מצוות עשה. ושש מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטין: (א) להניח פאה (עשה קכ). (ב) שלא יכלה הפאה (לא תעשה ריז). (ג) להניח לקט (עשה קכא). (ד) שלא

הלכות שמטה ויובל

יש בכללן עשרים ושתים מצוות. תשע מצוות עשה. ושלוש עשרה מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) שתשבות הארץ ממלאכה בשביעית (עשה קלה). (ב) שלא יעבוד עבודת הארץ בשנה זו (לא תעשה רכ). (ג) שלא יעבוד עבודת האילן בשנה זו (לא תעשה רכא). (ד) שלא יקצור הספיח כנגד הקוצרים (לא תעשה רכב). (ה) שלא יבצור הנוזרים כנגד הנוזרים (לא תעשה רכג). (ו) שישמיט מה שתוציא הארץ (עשה קלה). (ז) שישמיט כל הלואות (עשה קמא). (ח) שלא יגוש ולא יתבע הלואה (לא תעשה רל). (ט) שלא ימנע מלהלוות קודם השמיטה כדי שלא יאבד ממונו (לא תעשה רלא). (י) לספור שנים שבע שבע (עשה קמ). (יא) לקדש שנת חמשים (עשה קלז). (יב) לתקוע בשופר בעשירי לתשרי כדי לצאת עבדים חפשים (עשה קלז). (יג) שלא תעבד אדמה בשנה זו (לא תעשה רכד). (יד) שלא יקצור ספיחיה כנגד הקוצרים (לא תעשה רכה). (טו) שלא יבצור נוזריה כנגד הנוזרים (לא תעשה רכז). (טז) ליתן גאולה לארץ בשנה זו והוא דין שדה אחוזה ושדה מקנה (עשה קלח). (יז) שלא תמכר הארץ לצמיתות (לא תעשה רכז). (יח) דין בתי ערי חומה (עשה קלט). (יט) שלא ינחל כל שבט לוי בארץ ישראל אלא נותנים להם ערים מתנה לשבת בהם (לא תעשה קסט). (כ) שלא יקח שבט לוי חלק בבזה (לא תעשה קט). (כא) ליתן ללוים ערים לשבת ומגרשיהם (עשה קפג). (כב) שלא ימכר מגרש עריהם אלא גואלים לעולם בין לפני היובל בין לאחר היובל (לא תעשה רכח).

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה שבע וששים, מהם שלשים מצוות עשה. ושבע וששים מצוות לא תעשה.

תרומה (לא תעשה קלו). (ח) שלא תאכל חללה תרומה ולא מן המורס מן הקדשים (לא תעשה קלז).

הלכות מעשר

מצוות עשה אחת. והיא להפריש מעשר ראשון בכל שנה ושנה משני הזרעים ונתיתו ללוים (עשה קכז).

הלכות מעשר שני ונטע רבעי

יש בכללן תשע מצוות. שלש מצוות עשה. ושש מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) להפריש מעשר שני (עשה קכח). (ב) שלא להוציא דמיו בשאר צרכי האדם חוץ מאכילה ושתיה וסיכה (לא תעשה קנב). (ג) שלא לאכול בטומאה (לא תעשה קט). (ד) שלא לאכול באנינות (לא תעשה קטא). (ה) שלא לאכול מעשר שני שלדגן חוץ לירושלם (לא תעשה קמא). (ו) שלא לאכול מעשר תירוש חוץ לירושלם (לא תעשה קמב). (ז) שלא לאכול מעשר יצהר חוץ לירושלם (לא תעשה קמג). (ח) להיות נטע רבעי כולו קדש ודינו להאכל בירושלם לבעליו כמעשר שני לכל דבר (עשה קטו). (ט) להתודות וידוי המעשר (עשה קלא).

הלכות בכורים עם שאר מתנות כהונה שבגבולין.

יש בכללן תשע מצוות. שמונה מצוות עשה. ואחת מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) להפריש בכורים ולהעלותן למקדש (עשה קכח). (ב) שלא יאכל הכהן בכורים חוץ לירושלם (לא תעשה קמט). (ג) לקרות עליהן (עשה קלב). (ד) להפריש חלה לכהן (עשה קלג). (ה) לתת זרוע ולחיים וקיבה לכהן (עשה קמז). (ו) ליתן לו ראשית הגז (עשה קמד). (ז) לפדות בכור הבן וליתן פדיונו לכהן (עשה פ). (ח) לפדות פטר חמור וליתן פדיונו לכהן (עשה פא). (ט) לערוף פטר חמור אם לא רצה לפדותו (עשה פב).

ח. ספר עבודה

עשרה מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) שלא יכנס כהן שכור למקדש (לא תעשה עג). (ב) שלא יכנס לו כהן פרוע ראש (לא תעשה קסג). (ג) שלא יכנס לו כהן קרוע בגדים (לא תעשה קסד). (ד) שלא יכנס כהן בכל עת אל ההיכל (לא תעשה סח). (ה) שלא יצא כהן מן המקדש בשעת עבודה (לא תעשה קסה). (ו) לשלח טמאים מן המקדש (עשה לא). (ז) שלא יכנס טמא למקדש (לא תעשה עז). (ח) שלא יכנס טמא להר הבית (לא תעשה עח). (ט) שלא ישמש טמא (לא תעשה עה). (י) שלא ישמש טבול יום (לא תעשה עו). (יא) לקדש העובד ידיו ורגליו (עשה כד). (יב) שלא יכנס בעל מום להיכל ולמזבח (לא תעשה סט). (יג) שלא יעבוד בעל מום (לא תעשה ע). (יד) שלא יעבוד בעל מום עובר (לא תעשה עא). (טו) שלא יעבוד זר (לא תעשה עד).

הלכות אסורי מזבח

יש בכללן ארבע עשרה מצוות. ארבע מצוות עשה. ועשר מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) להקריב כל הקרבנות תמימים (עשה סא). (ב) שלא להקדיש בעל מום למזבח (לא תעשה צא). (ג) שלא ישחט (לא תעשה צב). (ד) שלא יזרק דמו (לא תעשה צג). (ה) שלא יקטיר חלבו (לא תעשה צד). (ו) שלא יקריב בעל מום עובר (לא תעשה צה). (ז) שלא יקריב בעל מום אפילו בקרבנות הגוים (לא תעשה צו). (ח) שלא יטיל מום בקדשים (לא תעשה צז). (ט) לפדות פסולי המוקדשין (עשה פו). (י) להקריב מיום השמיני והלאה, וקודם זמן זה הוא הנקרא מחוסר זמן ואין מקריבין אותו (עשה ס). (יא) שלא להקריב אתנן ומחיר (לא תעשה ק). (יב) שלא להקטיר שאור ודבש (לא תעשה צח). (יג) למלוח כל הקרבנות (עשה סב). (יד) שלא להשבית המלח מעל הקרבנות (לא תעשה צט).

הלכות מעשה הקרבנות

יש בכללן שלש ועשרים מצוות. עשר מצוות עשה. ושלוש

הלכותיו תשע וזה הוא סדרן. הלכות בית הבחירה. הלכות כלי בית המקדש והעובדים בו. הלכות ביאת המקדש. הלכות אסורי המזבח. הלכות מעשה הקרבנות. הלכות תמידין ומוספין. הלכות פסולי המוקדשין. הלכות עבודת יום הכפורים. הלכות מעילה.

הלכות בית הבחירה

יש בכללן שש מצוות. שלש מצוות עשה. ושלוש מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) לבנות מקדש (עשה כ). (ב) שלא לבנות המזבח גזית (לא תעשה עט). (ג) שלא לעלות במעלות עליו (לא תעשה פ). (ד) ליראה מן המקדש (עשה כא). (ה) לשמור את המקדש סביב (עשה כב). (ו) שלא להשבית שמירת המקדש (לא תעשה סז).

הלכות כלי המקדש והעובדים בו

יש בכללן ארבע עשרה מצוות. שש מצוות עשה. ושמונה מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן: (א) לעשות שמן המשחה (עשה לח). (ב) שלא לעשות כמוהו (לא תעשה פג). (ג) שלא לסוך ממנו (לא תעשה פד). (ד) שלא לעשות כמתכנת הקטרת (לא תעשה פה). (ה) שלא להקטיר על מזבח הזהב חוץ מן הקטרת (לא תעשה פב). (ו) לשאת הארון על הכתף (עשה לד). (ז) שלא יסורו הברדים ממנו (לא תעשה פו). (ח) שיעבוד הלוי במקדש (עשה כג). (ט) שלא יעשה אחד במלאכת חברו במקדש (לא תעשה עב). (י) לקדש הכהן לעבודה (עשה לב). (יא) שיהיו כל המשמרות שוות ברגלים (עשה לו). (יב) ללבוש בגדי כהונה לעבודה (עשה לג). (יג) שלא יקרע המעיל (לא תעשה פח). (יד) שלא יזח החשן מעל האפוד (לא תעשה פט).

הלכות ביאת המקדש

יש בכללן חמש עשרה מצוות. שתי מצוות עשה. ושלוש